

Manifest per la Concentració contra les Violències Masclistes

Ni una menys!

Avui, 16 d'octubre, ens trobem totes de nou per denunciar els casos de violència patriarcal que persisteixen en la nostra societat. Des del Consell de la Joventut de Barcelona (CJB), plataforma que aplega una vuitantena d'entitats juvenils de la ciutat, ens afegim a totes aquelles persones i entitats que denuncien la violència masclista, perquè són les relacions històrica, material i simbòlicament desiguals entre dones i homes les que, any rere any, es tradueixen en un lamentable nombre de casos de violència masclista, intolerables petjades dramàtiques que marquen la nostra societat.

Aquest any, es confirma que 31 dones han estat víctimes mortals per violència de gènere a l'Estat Espanyol, i encara n'hi han casos que falten per confirmar, una xifra insultant. Moltes d'elles ben joves, perquè la desigualtat de gènere no és una cosa antiga ni superada.

Patim, com una pluja fina d'allò més fúnebre, casos i més casos d'assassinats de dones, un torrent que sembla no tenir fi. No rebem informació del gruix de la violència, que és enorme i, habitualment, invisible: el que rebem a través dels mitjans de comunicació és només la punta de l'iceberg, les mortes. Sabem, però, que al darrere d'aquests assassinats hi ha centenars de dones que malviuen.

Per això, critiquem l'infrafinançament de les lleis espanyola i catalana contra les violències de gènere, així com l'alarma sobre l'augment d'ordres de protecció que acaben sent denegades. I és que protegir significa diners: i per a destinar-hi diners, cal situar el valor de la vida de les dones en una agenda política de primer ordre.

A més, per una banda, s'hauria de començar a canviar els missatges públics, polítics, socials, educatius i mediàtics per a situar el pes de les campanyes en els agressors i no en les víctimes. No és ella que l'ha de denunciar, és ell que no l'ha de matar! Per altre banda, caldria que la denúncia fos un acte amb una resposta immediata i radical. I és que el moment de la denúncia implica un augment de la vulnerabilitat: pot extreure la violència.

La violència contra les dones és una violació dels Drets Humans i continua progressant en l'àmbit global. No respecta fronteres, cultures ni nivells econòmics. Està present en èpoques de conflicte i en temps de pau, a la llar, a la feina i al carrer. És una injustícia manifesta que impedeix que la societat avanci en el camí de la igualtat i el benestar comú que totes i tots volem en convivència. Aquestes desigualtats arriben a molts àmbits de la nostra societat, sortint de l'àmbit domèstic per estar presents en àmbits tant diversos com el laboral, l'educatiu i/o l'institucional.

A dia d'avui, podem constatar que les dones ens trobem també en una situació d'inferioritat en l'àmbit laboral, amb una qualitat de l'ocupació inferior que mostra com la desigualtat de gènere persisteix també en la joventut ocupada. Una precarietat laboral que perjudica la vida de la dona i en la que intervenen factors com un major percentatge de jornada parcial, contractes laborals temporals, una menor presència en càrrecs d'elevada responsabilitat respecte als homes i una bretxa salarial que a Catalunya és del 24,8%; per no parlar de casos de dones d'altres ètnies o orígens, o dones trans, on es dona una situació d'interseccionalitat que agreuja aquesta desigualtat.

La joventut tenim un paper actiu en la lluita contra les violències masclistes, i per acabar amb la il·lusió que això és una qüestió del passat, donat que actualment es detecta un augment d'aquestes violències, en edats cada vegada més prematures. Tot i el considerable avenç formal en l'equiparació de drets, segueixen existint uns patrons culturals, socials i institucionals que condicionen el futur desenvolupament dels i les joves.

L'escola, la família i els espais d'educació no formal, continuen sent els principals agents de socialització de les nenes i els nens. Tant a l'escola, com a les associacions d'educació en el lleure, aprenen a relacionar-se amb la resta, a trobar contenció afectiva, a treballar el seu autoconeixement i autoestima, a fonamentar els seus valors ètics, etc. Tots aquests agents junts podem i hem de ser motors de canvi social.

Des del CJB volem fomentar aquest impuls pel canvi, i per això denunciem la pervivència del masclisme dins la nostra societat, ens solidaritzem amb totes les persones i, especialment, amb les dones, que pateixen violències de gènere de forma directa o col·lateral, i seguirem treballant en l'àmbit educatiu i preventiu per tal d'assolir una societat més justa i democràtica, on les relacions basades en la submissió perdin el seu sentit per donar lloc a homes i dones plenes en sí mateixes.

NI UNA MENYS, TOTES DEMPEUS!